

[Kulturministeren]

På denne baggrund har jeg ikke fundet det urimeligt, at der foretages en besparelse på voksenuddannelsesstøtten på 3,5 mio. kr., idet man herved undgår besparelser på områder, der forholdsmæssigt ville være langt mere indgribende.

Spm. nr. S 296

Til *justitsministeren* (12/12 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det tilladt at registrere personer i kartoteker, blot de har forhørt sig om et tilbud på en vare eller en ydelse?«

Begrundelse

Der annonceres livligt med alverdens tilbud, som den potentielle kunde skal reflektere på. I den forbindelse giver kunderne ofte en del personlige oplysninger såsom alder, telefonnummer m.v. Disse oplysninger kan så f.eks. samles i en database i et finansielt supermarked, hvortil de enkelte sammensluttede selskaber hver bidrager med oplysninger, således at der opnås, at kunder og potentielle kunder er samlet i en fælles base.

Svar (21/12 89):

Justitsministeren (Engell):

Efter loven om private registre m.v. må erhvervsvirksomheder kun foretage registrering i lovens forstand i det omfang, registreringen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder af den pågældende art. Bestemmelsen har således karakter af en retlig standard, og spørgsmålet om omfanget af de registreringer, der må finde sted, kan kun afgøres på grundlag af en konkret vurdering.

Justitsministeriet har derfor til brug ved besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Registertilsynet om administrativ praksis på området.

Registertilsynet har oplyst, at man har behandlet flere sager om erhvervsvirksomheders registrering af oplysninger om potentielle kunder. Tilsynet har i den forbindelse udtalt, at man finder, at erhvervsvirksomheder i henhold til lovens § 3, stk. 1, i kunderegistre kan registrere identifikationsoplysninger som f.eks. navne- og adresseoplysninger uden de pågældendes samtykke.

Det er således i almindelighed tilladt for en virksomhed at registrere navn og adresse på personer, som selv retter henvendelse om et tilbud på en vare eller ydelse.

Registertilsynet peger dog samtidig på, at virksomheder i henhold til lovens § 4 b ikke må videregive registrerede oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug for markedsføring. Videregivelse kan dog ske, såfremt lovens almindelige videregivelsesbetingelser i § 4 er opfyldt og den virksomhed, som ønsker at videregive oplysningerne, ved kundeforholdets begyndelse eller på et senere tidspunkt har givet den registrerede tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kan finde sted, og den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen. Overladelse af oplysninger fra et aktieselskab til et andet selskab inden for en koncern skal ifølge bemærkningerne til loven betragtes som videregivelse. I henhold til lovens § 4, stk. 4, jf. stk. 5, forudsætter en samkøring af forskellige virksomheders edb-registre, at Registertilsynet meddeler tilladelse hertil.

Spm. nr. S 297

Til *justitsministeren* (12/12 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke muligheder og regler findes for at sikre kunder – også potentielle – mod samkøringssregistre hos de finansielle supermarkeder?«

Begrundelse

Udviklingen ved sammenlægning og udvidelse af områder inden for banker og forsikringsselskaber har allerede nogle steder betydet en samkøring af de oplysninger, f.eks. en bank har, med de oplysninger, et forsikringsselskab har, som led i oprettelsen af et finansielt supermarked. Den enkelte kunde vil derved være nemmere for det oprettede selskab at ramme med et tilbud. Tilsvarende vil der ved en sådan samkøring være mulighed for at forringe en kundes mulighed for f.eks. låntagning, hvis kundens helbredsoplysninger er konstateret dårlige i relation til tegning af en personforsikring.

Svar (21/12 89):